

kommer op for at oplyse Vælgerne, tager vi det med ret stor Ro.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg var rigtig glad ved at høre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) baade i Gaar og i Dag. Jeg har i den senere Tid haft en Følelse af, at han var syg, for jeg kendte ham ikke rigtig igen, saaledes som han har været, men nu ser jeg, at han er blevet den gamle paa ny, og saaledes kan jeg ogsaa bedst lide ham, og saaledes har vi ogsaa mest Nytte af ham.

Vi er i denne Sag gledet fra det saglige over i det politiske og over i det filosofiske, og vi har været inde paa mange andre Omraader. Jeg maa maaske have Lov til at vende tilbage til det saglige. Jeg tror at kunne gøre mig færdig i en kort Bemærkning, jeg har ikke Brug for mange Ord, jeg skal nemlig ikke bruge dem til at skjule noget. Jeg vil blot gøre en Bemærkning paa et enkelt Punkt Sagen vedrørende. Ved Forelæggelsen her i Tinget var det klart, at Ministeriet havde forlagt Tyngdepunktet for denne Sag i Forhold til, hvad det var paa det fortrolige Møde. Der er allerede gjort opmærksom herpaa af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Slebsager), og han har ganske særligt understreget, at Udenrigsministeren den Gang hævdede, at det Tryk fra Udlandet, som skulde gøre det ønskeligt, at man solgte, ikke maatte omtales; men saa maa det forbavse, at netop paa dette Punkt sætter Ministeriet ind, og det saa meget mere, som Ministeriet gør det i et Møde, som det selv kræver skal være offentligt. Og hvad der blev betonet i saa Henseende af Udenrigsministeren, blev paa det kraftigste og voldsomste fremdraget og understreget af den højtærede Finansminister, men man hørte ingen som helst Tale om, hvad der egentlig støttede denne Opfattelse. Der blev kun af den højtærede Finansminister henvist til en Samtale, som skulde være ført imellem vor Gesandt i Washington og den amerikanske Udenrigsminister. Om disse Samtaler vil jeg sige, at for saa vidt som de ikke rækker videre end det, der blev oplæst for os paa det fortrolige Møde, har de ingen som helst Betydning for dette Spørgsmaal. Det er en Spøgelse-Brigade, som Ministeriet tyer til, da de virkelige

Tropper er ude af dets Hænder, men Spøgelse skal man ikke være bange for, dem skal man blot gaa lige til for at se, hvad der er i dem, og det haaber jeg vil ske i Salen ovenover, hvor Tinget nok vil konstituere sig som et Udvalg.

Udenrigsministeren (Scavenius): Maa jeg overfor det ærede Medlems Bemærkning indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg udtalte i Gaar. Naar nu det ærede Medlems Parti behager sig i at bagatellisere hele denne Sag og de alvorlige Bevæggrunde, der ligger bagved den, er jeg magtesløs. Jeg har kun paa det fortrolige Møde kunnet give de Oplysninger, jeg har givet, og er afskaaret fra at give dem her, men jeg tror nok, der vil være andre Medlemmer her i Salen, der vil have et andet Indtryk af de Meddelelser, jeg har givet, end det ærede Medlem har faaet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) vil altsaa virkelig gaa ud til en Valgkamp, hvor han hævder krast og plumpt, at det at sige Usandhed i alle Livets Forhold er utilbørligt og ukristeligt, det maa man ikke under nogen Omstændighed. Man maa haabe, at Befolkningen der oppe ikke er saa uintelligent, at den virkelig kan gaa ind paa det Standpunkt. Det ærede Medlem henvendte sig til de to Præster i Ministeriet, men han kunde ogsaa henvende sig til Præsterne i sit eget Parti, til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), som sidder her i Salens Midte, dette Medlem kender ogsaa dette Kapitel i alle kristelige og humane Etikker paa dette Omraade, og han ved, at selvfølgelig kan det være en Pligt for en Læge og en Præst ved et Sygeleje, ved en Fødsel og under andre af Livets Omstændigheder at sige en bevidst Usandhed, og hvis Præsten eller Lægen gør det i Bevidstheden om, at han siger Usandhed af ideelle, sandhedskærlige og humane eller kristelige Motiver, er det en fuldkommen redelig Handling. Vil det ærede Medlem fra Thisted gaa ud og spekulere i Dumhed og Uvidenhed, saa har han Lov til det, men jeg haaber, han ikke kommer langt dermed. Naar det ærede Medlem hævder, at man ikke maa lyve, og gør det saa krast og bogstaveligt, maa han vel ogsaa